

Sygn. akt VPz 7/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński

SSO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2013 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko Zakładom (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Głogowie

z dnia 7 grudnia 2012 roku

sygn. akt IV P 274/12

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Głogowie uznał się miejscowo niewłaściwym i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lesznie.

W uzasadnieniu wskazał, iż z treści pozwu wynika, że powód wykonywał pracę w miejscowości B. i siedziba zakładu pracy znajduje się w B..

Zgodnie z art. 461 §1 kpc powództwo w sprawach z zakresu prawa pracy może być wytoczone bądź przed sąd właściwości ogólnej pozwanego, bądź przed sąd w którego okręgu praca jest, była lub miała być wykonywana, bądź też przed sąd, w którego okręgu znajduje się zakład pracy.

Wobec tego, że praca była wykonywana w miejscowości B.i że siedziba zakładu pracy mieści się w B., w oparciu o wyżej wskazane podstawy ustalenia właściwości miejscowej sądów pracy, sądem właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy jest Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w Lesznie bowiem – w okręgu działania tego sądu wykonywana była praca i siedziba zakładu pracy też mieści się w okręgu działania tego sądu.

W związku z tym na podstawie art. 200 §1 kpc w zw. z art. 461 §1 kpc orzeczono jak w sentencji.

Postanowienie powyższe zaskarżył zażaleniem powód. Zarzucił naruszenie art. 461 §1 kpc. Podniósł, iż ze względu na charakter jego pracy polegający na wizytach u klientów oraz zbieraniu zamówień, większość pracy wykonywał poza siedzibą firmy. Pracował w rzeczywistości na obszarze między G., J. a L.. Tym samym zgodnie z treścią art. 461 §1 kpc sprawa powinna być rozstrzygnięta przez Sąd Rejonowy w Głogowie.

Sąd Okręgowy zważył:

Zgodnie z treścią art. 187 §1 pkt 2 kpc pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających właściwość sądu.

We wniesionym pozwie powód domagał się uznania właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Głogowie „do rozpatrywania przedmiotowej sprawy ze względu na miejsce wykonywania pracy”.

W uzasadnieniu pozwu brak jest jednak jakichkolwiek sformułowań mogących być uznane za okoliczności faktyczne wskazujące, iż rzeczywiście do rozpoznania sprawy właściwym może być również Sąd Rejonowy w Głogowie. W szczególności powód nie wskazał prac w których miejscach jej świadczenie uzasadniałoby właściwość tego Sądu. Powód nie sformułował więc pozwu w sposób spełniający wymogi art. 187 § 1 pkt 2, a Sąd Rejonowy w Głogowie nie miał wystarczających podstaw do przyjęcia – mimo wniosku powoda – swej właściwości przemiennej.

Nieprzytoczenie w pozwie przez powoda okoliczności uzasadniających właściwość przemienną nie powodowało również potrzeby wezwania go do uzupełnienia pozwu (art. 130 §1 kpc). Wobec braku jakichkolwiek przeszkód do określenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy według przepisów o właściwości ogólnej możliwym było bowiem nadanie sprawie prawidłowego biegu.

W takiej sytuacji zaskarżone postanowienie należało uznać za odpowiadające prawu. Okoliczności wskazane w zażaleniu na powyższą ocenę wpływu nie mają skoro zabrakło ich w samym pozwie. Właściwość sądu określa się na chwilę wniesienia pozwu, a późniejsze zmiany podstaw właściwości na właściwość sądu wpływu nie mają (art. 15 §1 kpc).

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc orzeczono jak na wstępie.